

Veranderingen in Kralingen

HV Victoria is geen gewone club. Vanwege het complex met eigen hal, de verschillende sporten die je er kunt beoefenen en vanwege de rijke historie (met families die al generaties lid zijn). En dat ietwat elitaire stempel, want Kralings. Toch? Tijden veranderen.

Tekst en foto's Igor Wijnker

De Rotterdamse wijk Kralingen is er een vol contrasten. Een deel behoort tot de rijkste plekken van Nederland, een ander deel is een volksbuurt met veel sociale huurwoningen en werkloosheid. Sportvereniging Victoria bedient vooral/ heeft vooral leden uit dat eerste deel.

Maar op de hoge tribune in de eigen hockeyhal zit een groepje supporters van jongens C5 het vooroordeel over deze vermeende chique club luidruchtig te nuanceren. 'Wij zijn de hockeyhooligans van Victoria,' zegt een van hen. Ze zijn geen van allen Victoriaan bij geboorte, maar import. 'Ik was ook wel een beetje huiverig toen ik hier jaren geleden lid werd,' zegt een hockeymoeder (met een kind op schoot, het andere beneden op het veld). 'Het is toch Kralingen hè, dus elitair en besloten. Maar dat viel mee. Het is vooral een familieclub en ze focussen heel erg op sportiviteit.'

Voor Kees Koeleman, woordvoerder van deze supporterskern, was die geslotenheid juist een reden om in 1980 lid te worden van Victoria. 'We meldden ons aan met vijftien jaargenoten en wilden geen anderen in het team. Bij Leonidas kon dat niet, dus werden we hier lid.'

Koeleman is geen Rotterdammer van origine maar dat weerhoudt hem

'DIT IS VAN OUDSHER EEN PROTESTANTSE CLUB'

er niet van om een historisch exposé over het Rotterdamse hockey te geven. 'Dit is van oudsher een protestantse club, Leonidas heeft een katholieke signatuur. Dat is de club van de familie Lubbers, hè.' Ex-premier Ruud Lubbers hockeyde er ook. Maar, zoals gezegd, tijden veranderen. Koeleman: 'Tegenwoordig spelen leden van de Lubbers-familie op Victoria.'

'Rotterdam had eigenlijk nooit een echte topsportclub,' vervolgt Koeleman

zijn college, 'maar toen HC Rotterdam jaren geleden moest verhuizen kreeg ze heel veel geld van de gemeente en kon ze een topclub worden. Of wij daar jaloers op zijn? Oh, ik niet hoor, ik ben maar een breedtesportouder.'

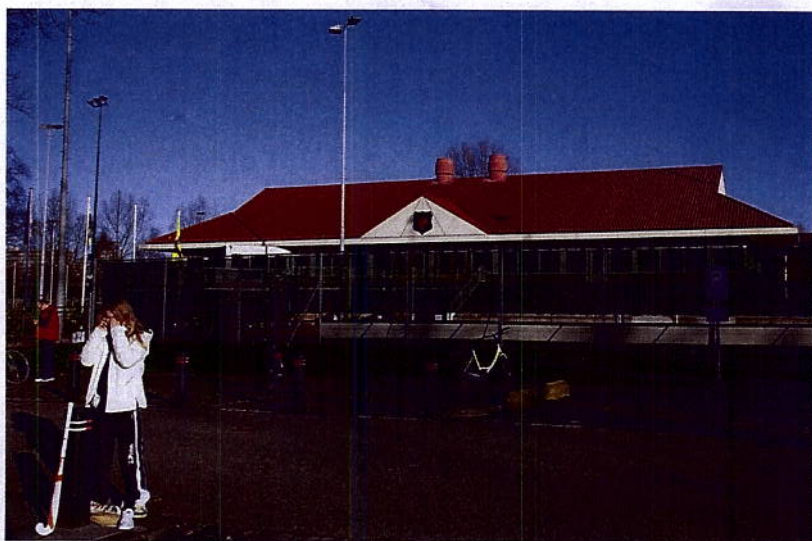
Tennis

Een beetje krom is het wel, vinden de zelfverkleerde hockeyhooligans. Want Rotterdam is een van de grootste clubs van Nederland en speelt Hoofdklasse, en zo lijkt Victoria definitief voorbijgestreefd. Al is die club vooral de laatste jaren weer een bloeiende en groeiende vereniging met inmiddels ruim vijftienhonderd leden en vijf velden.

En heeft zij haar eigen unieke karakter. Met een lange geschiedenis, een prachtig complex en de mogelijkheid om verschillende sporten te beoefenen. SV Victoria werd al in 1881 opgericht als voetbalclub en werd in 1899 voortgezet als hockey en cricketclub. Later kwamen daar ook tennis en squash bij. 'Het is wel praktisch,' zegt de moeder. 'Ik ben ook lid van de tennisclub. De coach van C5 zit trouwens ook in het bestuur van de squashclub.'

En dan die eigen zaal. Over jaloersmakend gesproken. 'Er zijn geloof ik drie hockeyclubs die dat hebben in

'MENSEN VINDEN HET PRETTIG OM OP DEZELFDE PLEK MEER SPORTEN TE BEOEFENEN'

Nederland,' zegt voorzitter Bart van Tongeren, die zich – met een glas witte wijn – even heeft losgemaakt van de nieuwjaarsreceptie in het clubhuis. 'De hal is dertig jaar geleden neergezet en heeft z'n waarde wel bewezen.'

Van Tongeren heeft zijn nieuwjaars-speech al gegeven en wil die voor *hockey.nl* wel samenvatten. 'De kern van mijn verhaal was: na 110 jaar is Victoria nog springlevend. Het was ook een terugblik op het mooie jubileumjaar. Het vijfde veld is op eigen kracht aangelegd, we maken een enorme groei door, hebben veel vrijwilligers.'

In 1990 werd Van Tongeren lid, vijf jaar later kwam hij in het bestuur, in 2001 werd hij vice-voorzitter en drie jaar geleden voorzitter. Een trotse voorzitter. Maar niet zonder zorgen. 'Het is moeilijk genoeg als je grotendeels afhankelijk bent van sponsoring. Zeker in deze tijd. De gemeente heeft duidelijk

'IK WAS WEL EEN BEETJE HUIVERIG TOEN IK HIER JAREN GELEDEN LID WERD'

gekozen voor de topsport bij HCR, maar daar kijken we niet met jaloezie naar. Het gaat sportief juist heel goed, zowel de dames als heren staan in de top van de Overgangsklasse.' De dames degradeerden in 2007 uit de Hoofdklasse, de heren in 1996. 'Het zou mooi zijn als we terugkeren in de Hoofdklasse, maar het is geen heilig moeten.'

'We hebben nu een goede mix tussen top- en breedtesport. En mensen vinden het heel prettig om op dezelfde plek

meer sporten te kunnen beoefenen. Er zijn hele teams die zowel 's zomers als 's winters ook squashen.'

Familiekarakter

Leden van Victoria kunnen het hele jaar terecht in het hart van de club: het riante en toch sfeervolle clubhuis. Centraal gelegen, met panoramisch uitzicht op links de hockeyvelden en rechts de tennisbanen. Daarachter de zalen voor hockey en squash. En een piano in de hoek. Dat voelt als een soort thuis.

'Hele generaties hebben hier gehockeyd,' zegt de voorzitter. 'Voorheen was dit een beetje een gesloten club. Het was een Kralingse club, maar tegenwoordig zijn we ook een club voor mensen uit andere wijken en zelfs uit Voorn, Barendrecht, Rhoon, Cappelle aan de IJssel. Er zijn leden die drie kwartier moeten rijden.'

Toch is het familiekarakter er nog.

De voorzitter stelt me op de receptie voor aan Jean Rinkel-Querter, erelid van inmiddels 85 jaar, maar met een jeugdige twinkeling in de ogen. 'Mijn man was Ivo Rinkel, hockeyinternational en Davis Cup-speler,' zegt mevrouw Rinkel-Querter. Heel bescheiden, want bij navraag blijkt dat ze zelf ook jaren

'ZE VERVANGEN ME NIET, DUS BLIJF IK LEKKER DOORGAAN'

op Wimbledon heeft gespeeld en lid was van het Engelse Davis Cup-team.

In 1953 verhuisde ze van het eiland Guernsey naar Nederland en werd ze lid van Victoria. Dat was in de tijd dat je meerdere sporten volwaardig kon beoefenen. 'It was always, hoe zal ik het zeggen, gezellig. Het was één club.'

Haar kinderen en kleinkinderen werden ook automatisch lid van Victoria. Zoals dochter Yvonne, die in 1960 zowat bij haar geboorte werd aangemeld: 'Wij deden ongeveer alle sporten, zelfs mijn kinderen deden nog alle sporten.'

'Dat kan niet meer,' zegt Yvonne Spiele die de afgelopen jaren de jongens

Al en ook heren 1 heeft begeleid. 'Het hockeyseizoen duurt nu zo lang. En ook de lagere teams moeten tegenwoordig al twee keer in de week trainen. Vroeger kon je op zondagochtend nog lekker tennissen als junior, maar nu hebben ze een conditietraining.'

Ze heeft het idee dat de verschillende afdelingen van de club wel wat uit elkaar zijn gegroeid, misschien ook door de onstuimige groei. 'De samenwerking gaat met up en downs,' zegt

Spiele. 'SV Victoria (de overkoepelende sportvereniging) is ook wel een beetje uitgekleeft. Dit jaar bestaat de SV 130 jaar, maar dat wordt niet gevierd.'

Mevrouw Rinkel-Querter kijkt zorgelijk. 'Het probleem van tegenwoordig is: *individualism*. Al speelt dat meer bij tennis, het fijne van hockey is dat het een teamsport is. De mensen hebben het zo druk met hun werk en het gezin. Vrijwilligers willen wel één keer meehelpen, maar het is heel moeilijk om ze in een bestuur of commissie te krijgen.'

Al is dat niet de reden dat ze nu nog steeds actief is voor de jeugd van de tennisafdeling. 'Ze vervangen me niet, dus blijf ik lekker doorgaan,' zegt de 85-jarige. 'Moet ik anders thuis gaan zitten, voor de tv?' Maar ze kan niet lang meer blijven. 'Ik woon tegenwoordig in een verzorgingsflat en moet op tijd thuis zijn, anders heb ik straks koud eten.'

Ze stapt naar buiten en ziet op het trainingsveld in de verte twee winterzonnegestalten in de lage winterzon. Servaas Freijisen is met zijn dochter Nienke aan het hockeyen. Sommigen dingen veranderen nooit. ☺

